

Komjaunuoliai ir komjaunuolės, tarybinis jaunime! Mokykitės gyventi ir dirbtu komunistiškai! Ugdykite savo aukštas moralines savybes! Būkite sąmoningi ir nenuilstantys komunizmo statytojai!

(Iš TSKP CK Šukių Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos 42-osioms metinėms).

Visų šalių proletarai, vienykites!

ZARASAI

1959 m.

spalio

29

KETVIRTADIENIS
Nr. 129(1859)

Kaina 15 kap.

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATU TARYBOS ORGANAS

KĄ TIK GRĮŽAU IŠ PLENUMO...

Prieš kelas dienas Maskvoje įvyko VLKJS Centro Komiteto šeštasis Plenumas, kuriam buvo svarstoma, kaip komjaunimo organizacijos dirba keliant darbininkų bei kaimo jaunimo bendrajį lavinimąsi ir kultūrinj-techninių lygi.

Sių medžiagą išspausdino jaunimo laikraščiai, todėl apie Plenumą nuodugniai nebekalbésiu. Kokie mano asmeniniai išpūdziai, kokias mintis sukelė diskusijos Plenumo darbo ir pertraukų metu?

TSKP CK birželio Plenumo nutarimai rado platų atgarsį jaunimo tarpe. Mūsų šalies jaunimas su nauja energija ēmė kovoti už materialinių gerovės sukūrimą, plačiai pasklidę po Sąjungą naujos darbo formos ir metodai, atsiradę nauji iniciatorių ir jų pasekėjai. Apie tai daug kalbėjo komjaunimo delegatai. Stai, Bresto srityje sudarytas platus mokyklų ir klasų kaimo jaunimui mokymo tinklas. Ar girdėjote apie kompleksinius planus darbo našumui kelti? Juos turi kiekvienas jaunasis leningradietis. Dauguma Magnitogorsko jaunųjų darbininkų neakivaizdžiai mokosi mokyklose, technikumoose, universitetuose ir institutuose. Plačiai pasklidę Valentinos Gaganovos pradėtās judėjimas eiti į atsiliekančias imones, kolūkius, brigadas, siekiant padaryti juos pirmaujančiais. Vis daugiau randa pasekėjų Jevgenijus

Alg. BAGDONAS
VLKJS Centro Komiteto narys, V. Kudirkos vardo kolūkio pirmininkas

Pronkinas, pirmasis iškėlęs mintį padėti darbininkams ir kolūkiečiams — darbo draugams keliant kultūrinj-techninių lygi. Kaskart labiau populiarėja liaudies universitetai ir klubai.

Tačiau Plenumas atžymėjo, kad ne visur jaunimas pakankamai iniciatyvus kovojant už naują žmogų — komunistinės ateities statytojų. Karčios kai kurių draugų pastabos privertė apie daug ką susimąstyti.

Nuostabiai šuoliais į priekį mūsų šalyje žengia moksłas ir technika. Mes atsiliklume nuo gyvenimo, jeigu šiandien dirbtume taip, kaip vakar. Ir čia labai svarbū vaidmenį vaidina jvairios liaudies šventės.

Užsiėmimai — kartą per savaitę

V. Kudirkos vardo kolūkyje suorganizuotas politratelis Komunistų partijos istorijai studijuoti. Nesenai įvyko pirmoji paskaita: „Kova dėl socialdemokratų darbininkų partijos sukurimo Rusijoje“. Ją pravedė Sniukštų septynmetės mokyklos direktorius J. Maldeikis.

Susipažinti su Partijos praeitimis nutarė visi abiturientų brigados nariai, jaunieji kolūkiečiai J. Dainytė, P. Cepenėnas, P. Mickus — viso 26 žmonės.

Užsiėmimai vyks kartą per savaitę.

A. SEIBUTIS
abiturientų brigados narys

mo formos — vakarinės mokyklos, mechanizatorių kursai, technikos mėgėjų rafeliai, kultūros universitetai. Komjaunimo organizacijų uždavinys — kuo daugiau pritraukti jaunimo į šias mokyklas ir kursus. Prie progos norisi pasakyti, kad mūsų rajone šis reikala gana apleistas. Mes, šniukštiečiai, net nežinome, kur randasi artimiausia kaimo vakarinė mokykla. Labai dar maža respublikoje technikumų neakivaizdinių skyrių. O jaunimas nori mokyti. Stai, mūsų kolūkio narė L. Pupeikytė sėkmignai studijuoja biologiją, kai kurie abiturientų brigados nariai svajoja žiemą stoti į Žemės ūkio akademiją. Mes, kaimo komjaunuolai, turime patys mokyti ir skaitinti mokyti savo draugus.

Atrodo, ne taip jau sunku prie kiekvienu kultūros namų organizuoti liaudies mokyklas arba klubus, kur kolūkiečiai studijuotų marksizmą-leninizmą, įsigytų agrotechnikos žinias, o gal net atskiras mechanizatorių specialybės — tekintojų, šaltkalvių, šoferių, mašinistų ir pan. Moterys ir merginos noriai mokyti namų ruošos. Ne pro šalį mums sužinoti ką nors daugiau apie muziką, meną ir literatūrą. Todėl vieną tokią mokyklą numatome atidaryti, pas mus, Sniukštuse. Tuo mes palaikysime Charovo komjaunuolių judėjimą „Kiekvienam darbininkui — inžinieriaus žinias“.

(Nukelta į 2 psl.).

mostu duoda ženkla kranininkui, ir blokaš, atsiplėšę nuo žemės, pradeda kilti į padanges, viršum pastolių.

Vilniaus statybos treste Juškevičiūtė dirba antri metai. I statybą ji atėjo baigusi vidurinę mokyklą. Patiko Danutei čia. Ją viliojo šis nuolat verdaš darbas, didžuliai statybos už mojai.

Apie Danutę Juškevičiūtę šiltai atsiliepia statybos darbų vykdytojas Stasys Kruckauskas:

— Tai labai sumani, sąžiningai atliekanti savo darbą mergina. Mes ja didžiuojamės, ir raginame kitus sekti jos pavyzdžiu.

Nuotraukoje: D. Juškevičiūtė. M. BARANAUSKO (ELTOS) nuotr.

Mes didžiuojamės šauniais komjaunuoliais!

TAIP RAJONO KOMJAUNUOLIAI SUTINKA
SLOVINGĀSIAS VLKJS METINES

Komjaunimas rekomenduoja i Partiją

Nesudėtinga jų biografija telpa į kelius sakinius. Karolis Clegis, valstiečių sūnus, iš mažens užaugęs prie žemės, mirkęs ją savo prakaitu, augina brandų javą, padavę pāreiškimą stojimui kandidatu į slovingās Komunistų partijos eiles. P. Cvirkos varo kolūkio pirminė komjaunimo organizacija rekomendavo savo komjaunuolį-laukininką kandidatu į TSKP narius.

Komjaunimo keliu atėjo į partiją Ždanovo varo kolūkio sąskaitininkas Nikanoras Glušakovas, Degučių kaimo vartotojų kooperatyvo šoferis Vladas Dičevičius, J. Žemaitės varo kolūkio šoferis Mefodijus Miliukinas.

L. KERVYS

Jubiliejaus garbei

Geru darbu 41-ąsias kom- Mikšytė, traktorininkas An- jaunimo metines sutinka tanas Mikšys įvyko ir žy- „Pirmūno“ žemės ūkio ar- mai viršija išdirbio nor- telės komjaunuolai. Lenk- tyniaudami tarpusavyje, VLKJS nariai — laukin- kai Marytė Sakalytė, Vilé-

J. Mičiūnas

kolūkio agronomas

„VAIKINAI IŠ MŪSŲ KOLŪKIO...“

„Atlikęs tarnybą Tarybinėje Armijoje, nebegrijo į gimtajį kolūkį...“.

„Baigęs vidurinę mokyklą, tapo tėvų išlaikytiuni...“.

Dar dažnai sutinkame šiuos žodžius žmonių pašnekesiuose ir laikraščių skiltyse. Bet žiūrėkime, ką rašo mūsų senas korespondentas apie Marytės Melnikaitės vardo kolūkio vaikinus:

Kiekvienoje brigadoje pilna jaunimo, ir jis visada pirmuoju darbe. Vien iš Tarybinės Armijos paskutiniaisiais metais gržo 16 vaikinų, kurie dirba jvairo-

se ūkio šakose. „Auksinėmis rankomis“ kolūkiečiai vadina ir lauko darbininką Juozą Eitminavičių, ir mechanizatorinę Česlovą Černiauską, kroviką Savelą Griščenką ir šoferį Ivaną Ovcenikovą bei daugelej kitų. Kareiviškos jų palaidinukės baigė blukti prie plūgo ar mašinos vairo, prisigėrusios bebrėstančios duonos kvapo.

Apie 10 vaikinų ir merginų šiame kolūkyje dirba baigę vidurinę arba septynmetę mo-

kyklas. Nenusileidžia seniesiems broliai Niuronas ir Vasilius Babachinai, Zarasų II vidurinės mokyklos auklėtiniai. Su dalgiu ranke ar prie kūlimo surasi ir jų draugą Jevstatiją Kotovą. Virš 80 darbadienių jau išdirbo šį pavasarį baigę M. Melnikaitės vardo vidurinę mokyklą Antanas Balsys.

O kas nepažsta Honoratos Vozgelevičiūtės? Iš mokyklos suolo mergina atėjo į fermą didvyrės vardą? ir šiandien jau spėja

su senomis, įgudusiomis melžėjomis.

Reikėtų dar paminėti prikabinėtojus Mykolą Sinkevičių, Silvestrą Žlegį bei Jacką Mickevičių. Tai — mechanizatorių pamaina.

Štai, kokie vaikinai iš mūsų kolūkio! — manau, taip gali pasa- kyti kiekvienas, gyvenantis Smalvų apylinkėje.

G. ZIMARIOVAS. partijos rajono komiteto instruktoriaus

Kaipgi sutinka komjauni- mo šventę jaunimas kolūkio, pas mus žmonių daug, o darbų dar daugiau. Moterys kiekvienoje brigadoje bulvių

da į Marytės Melnikaitės vardo artelę drg. Zimariovo laiškas.

Pakeliui susipažystame su vaikinu, gal aštuoniolikos metų:

— I miestelj? — I darbą... Pirmai brigadai talkininkaujame.

— O pats iš trečiosios? — Taigi...

Iš trečiosios brigados iki Smalvų — ketvertas kilometrų. Bet naujas pažiomas patapšnoja dviratį:

— Mes — žmonės jauni, — ir ima pasakoti apie kolūkio reikalus: — Suprantat, pas mus žmonių daug, o darbų dar daugiau. Moterys kiekvienoje brigadoje bulvių

(Nukelta į 3 psl.).

KĄ TIK GRĮŽAU IŠ PLENUMO...

(Atkelta iš 1 psl.).

Neturime užmiršti savo tėvų ir vyresniųjų draugų. Manau, gerai pasielgsime, suorganizavę agrotechnikos ratelius eiliniams artelės nariams, kiuose rateliuose populiarai dėstyse mūsų Vyriausybės vidaus ir užsienio politiką, o taip pat apie paskutiniuosius tarybinių mokslo laimėjimus.

Plenumo nutarime yra skatinami komjaunuolai prisidėti prie knygų platinimo, bibliotekų darbo pagerinimo. „Tarybinė knyga turi pasiekti kiekvieno kolūkiečio šeimą“ — tokia tema įvyko komjaunuolių susirinkimas mūsų kolūkyje. Dabar be kolūkio bibliotekos kilnojamieji knygų fondai įsteigtini trijose laukininkystės brigadose.

Netrukus prie komjaunių rajono komitetų bus sudarytos bendrojo lavinimosi ir kultūrinio-techninio mokymosi organizavimo komisijos, kurios turi padėti įgyvendinti VLKJS CK VI-ojo Plenumo nutarimus. Bet niekuomet nereikia pamiršti, kad atsakingiausiose pozicijose stovime mes, kai-mo komjaunuolai.

VLPJS CK Plenumas užtikrino brangiąją Tarybų Sąjungos Komunistų partiją, jos leninin Centro Komitetą, kad komjaunuoliai, jaunimas su jiems būdinga aistra, energija ir ryžtu kovos už žinių įsavinimą, už technikos pažangą, dės vi-sas savo jėgas, kad būtų garbingai įvykdysti aukštį įsipareigojimai dėl septynmečio įvykdymo pirma laiko, įnės prideramą indėlį į visaliaudinę kovą už komunizmo pastatymą.

Lemiamas salyga sėkmė gali įvykti įsipareigojimais, susijusius su jaunimo dalyvavimu vystant liaudies ūki, yra organizatorinio darbo sustiprinimas visose kom-

nuvėlės“ kolūkuose nusausinimo sistemos, reikalautų, kad trūkumai būtų šalinami darbo metu, priimtų iš melioratorių tiktais gerai įrengtā dre-nāžą.

Kiekviename ūkyje, kur sausinamos žemės įsavinamos labai lėtai, o jeigu jos ir panaudojamos, tai neduoda laukiamos naudos. Todėl būtina pasiekti, kad visos drenuotos žemės iš kartos būtų įsavinamos. Jose reikiaria auginti visų pirmą derlingiausias ir pajamingiausias grūdines, technines ir pašarines kultūras.

Kartu labai svarbu užtikrinti aukštą nusausintų plotų įdirbimo agrotechniką. Tyrimų duomenys rodo, kad panaudojus visą agrotechninių priemonių kompleksą drenuotose žemėse galima išauginti papildomai nuo 8 iki 14 centnerių grūdų iš hektaro.

Melioravimo darbams valstybė, kolūkiai ir tarybiniai ūkiai skiria daug lėšų. Todėl nusausintoms žemėms visų pirmą reikia išskirti visą organinių ir mineralinių trąšų normą, geriausiai ir būtinai veislinę sėklą. Reikia rūpestingai įdirbtis drenuotus laukus, nukalkinti rūgščias dirvas, panaudojant priešakinius sėjos ir pasėlių priežiūros metodus. Ypač didelį dėmesį reikia skirti kovai prieš piktžoles. Tiktai įvykdžius šias salygas nusausintose žemėse galima išauginti didelius derlius.

Ryžtingas melioravimo darbų kokybės pagerinimas, ūkiškas nusausintų žemės panaudojimas padės toliau smarkiai didinti žemės ūkio produktų gamybą, sparčiau įvykdysti septynmečio plano užduotis.

Nuotraukoje: Lenino vardo kolūkio priešakinė kiaulininkų grandis. Iš kairės į dešinę pirmoje eilėje — Rima Maksimova, Viera Selezneva, Svetlana Novičkova. Antroje eilėje — Tatjana Belousova, Tatjana Demina ir Tamara Demina. G. Udalcovo nuotr. (TASS).

Šešetas iš Riazanės

Nuotraukoje: Lenino vardo kolūkio priešakinė kiaulininkų grandis. Iš kairės į dešinę pirmoje eilėje — Rima Maksimova, Viera Selezneva, Svetlana Novičkova. Antroje eilėje — Tatjana Belousova, Tatjana Demina ir Tamara Demina. G. Udalcovo nuotr. (TASS).

...kiaulininkų grandis. Iš kairės į dešinę pirmoje eilėje — Rima Maksimova, Svetlana Novičkova ir Tamara Demina. Nuo metų pradžios ferma davė valstybei 27 tonas kiaulienos.

○

Tokie nesitraukia

...Lynoja smarkus lietus. Šakes, vikrai ima mesti kumsta. Iš nupiautų kuku-rūzų laukų įvažiuoja sunkvežimis. Kada iš kabinos išsoka šoferis, jaunas, vidutinio ūgio vaikinas, krovėjai nepatenkinti ima šaukli:

— Jonai, važiuok namo. Nekrausim. Ką, iki nakties plūksmės?

Tai buvo rūdens pradžioje, kada siatosavome kukurūzus. Žioma, šis vienas faktas dar nieko daug nepasibaigianti tušteti lauką. Kartu labai svarbu užtikrinti aukštą nusausintų plotų įdirbimo agrotechniką. Tyrimų duomenys rodo, kad panaudojus visą agrotechninių priemonių kompleksą drenuotose žemėse galima išauginti papildomai nuo 8 iki 14 centnerių grūdų iš hektaro.

Tiesa, jau temsta ir jam pačiam gera būtų išsiživinti, pailsėti, dar su švieza paruošti sunkvežimių ryt-dienai: papildyti degalais ir Jonas Makaveckas tokis apžiūrėti motorą. Tačiau jis susigėsta tokios minties.

Pasakys pirmininkas: „Nejaugi, Makaveckai, užbaigt negalėjot! Argi iki tamsumėlės būtute labai perslapę ir pervaže?“. Jam gi pirmam rytoj teks susitikti su pirmininku ir tas sakys tie-

— Jau visa eilė metų, kai Makaveckas nešioja komjaunimo bilietai. Garbingai tėsiai savo komjaunuolišką biografiją jis ir toliau. Darbe „šeimoje, buityje — jis elgiasi taip, kaip dera komjaunuoliui.“

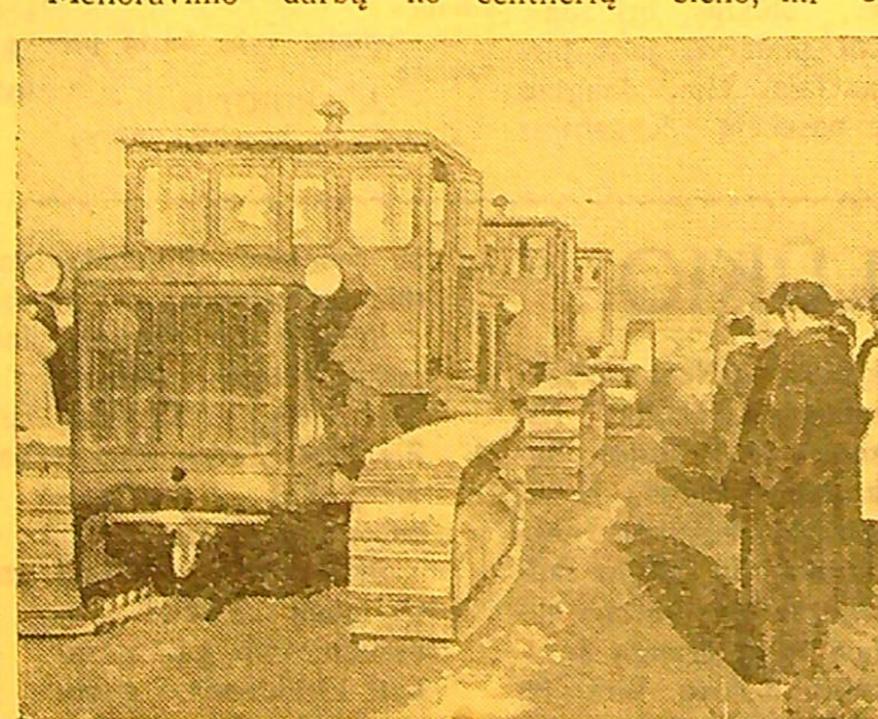
J. Paliokas
Stalino vardo kolūkio agronomas

I komjaunima

Gyva buvo užvakar komjaunimo rajono komiteto patalpose. Jaunuoliai ir merginos, kiti dar su piotrikavo išeinančius iš kambario, kur vyko komjaunimo rajono komiteto biuras, savo draugus.

Moksleiviai iš Zarasų Marytės Melnikaitės varmuo įstojimui į VLKJS eiles. Komjaunimo 41 metinių išvakarėse slovingosios komjaunimo eilės pildė 30 narių.

D. Kavolytė
LLKJS Zarasų rajono komiteto instruktörė

kybė turi nuolat kontroliuoti rajonų melioravimo grupės, vietiniai partiniai ir tarybiniai organai.

Norint pakelti aukštą melioravimo darbų kokybę, bet vis dar pasitaiko rimtų trūkumų. Mokslinė-gamybinėje konferencijoje ir pasitarime buvo pažymėta, kad daugelyje vietų drenavimo vamzdžiai dedami negiliai ir nerūpestingai. Nusausinimo grioviai ir drenos blo-gai sujungiamos su vandens rinkikliais. Drenavimo vamzdžiai dažnai būna blo-gos kokybės, pervežant jie apdauso ir jų nebegaliama panaudoti. Stambių

centnerių cukriniai runkeliai. Tokiu būdu sunaudotos lėšos grįžta po vienerių-dviemų metų.

Norint pakelti aukštą melioravimo darbų kokybę, tūkstančių hektarų drenuotų žemės — tiek, kiek jų buvo visoje buržuazinėje Lietuvoje, „Tiesos“ ir „Dot-

(ELTA).
Nuotraukoje: pasitarimo dalyviai susipažsta, kaip melioratoriai „Dotnuvėlės“ kolūkyje sausina permirkusias žemes.
S. Laurinavičiaus (ELTO) nuotr.

Jauystė

Eg. BALEIŠIS

SENO DVARO RŪMUOSE

Ten, kur Čičirio ežero bangos skalauja Didėjos brigados laukus, seno dvaro rūmuose iškūrė abiturientų brigada.

Jau antri metai bėga nuo tos dienos, kai iš Obelių, Antazavės, Kriaunu ir kitur suplaukė jaunuoliai į V. Kudirkos v. kolūkį ir suorganizavo taip vadinamą abiturientų brigadą.

Ir jeigu tada dar daugelis abejojo, ką gero gali padaryti šie „geltonsnapių“ darbininkai, tai dabar nebeburasi nė vieno kolūkiečio, kuris su pasididžiavimu nepasakotų apie tą didelių darbą, kurį nuveikė šie vakinai ir merginos.

„Keliai, jungiasi jų brigadą su kolūkio centru, vos

rūdens darganoms užėjus pas mechanizatorius. Ji ar pavasariniams sniegui upeliais nugurgėjus, pasidarydavo sunkiai išbrendamas. Neseniai jaunuoliai nutarė pataisyti jį.

Nuo ryto iki vakaro kasė griovius, pylė žemę. Dar tik savaitė praėjo, bet jau nūtiesės gilūs grioviai. Jais nubėgs vanduo, ir kelias bus sausas. O dar žvyro priveš — važiuok ir norėk.

Apsilankės kolūkio valdyboje ar Didėjos brigados laukose — visur sutiksi triūšiančius jaunuolius. Stai Leokadija Pupeikytė rado me kolūkio kontoroje — ji užsivertusi popieriais — niaf, kolūkio sąskaitininkė dirba, Vilė Mačiulskytė didesnė laiko dalį praleidžia

nystei. Juk jo laikais nebuvovo galimybės išmokti rašto mokslo.

O dvaro rūmuose irgi nesėdimas rankas sudėjus. Vieni repeteuoja naujai ruošiamą vaidinimą — „Zaldo-kynę“. Kiti bilijardo stalą užgulę ar gitara, mandolinę virkdo.

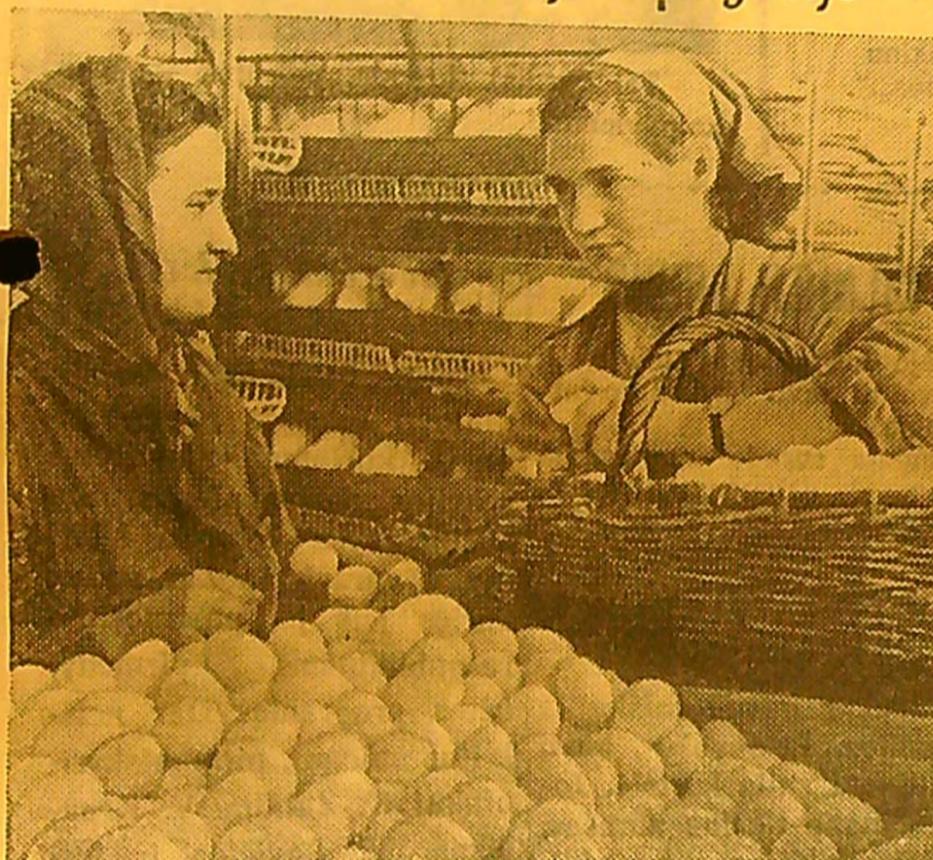
Sios brigados nariai baigę vidurinę mokyklą. Ir ne vieno jų ateities planuose yra tolesnis mokymasis aukštojoje mokykloje.

Leokadija Pupeikytė nesenai grįžo iš Vilniaus su džiugia žinia — ji Valstybino V. Kapsuko v. universiteto, Gamtos mokslų fakulteto neakivaizdinio skyriaus studentė. Dirbs ir mokysis kartu. Dar dvi jos draugės Vilė Mačiulskytė ir Aldona Andrijauskaitė irgi ruošiasi studijoms. Viena pasirinko lietuvių kalbą, kitą traukia agronomo darbas.

Tiktai dabar nereikia slapstytis, visi sutinka ji ir jo draugus išsiestomis rankomis.

— Abiturientų brigada jau nuo praėjusių metų kovo už komunistinio darbo brigados vardą, — džiaugiasi pirmininkas A. Bagdonas. — Ir tai ypač džiugina darbar, kai švenčiame 41-ąsias laimingai mūsų dienų jau-

Valentinos Penskajos brigadoje

JAROSLAVLIO SRITIS. Jaroslavlio rajono paukštininkystės tarybiname ūkyje „Novyj mir“ dirba Valentinos Penskajos vadovaujama lenktyniavimą įvyksiantio TSKP CK Plenumo garbei, jaunos paukštininkės išpareigojo gauti šiaisiai metais iš kiekvienos vištros po 145 kiaušinius. Merginos ne tik pavyzdingai dirba,

Nuotr. I. Dynino nuotr. (TASS).

RUDENS VAKARAI NEPRAILGSTA

Tirštėjančiose sutemos veržlios polkos garsų skėsta laukai, trobesiai, netinamos, pradeda suktis šogailestingai čiažomi įkyraus lietaus apnuogėjė medžiai.

Vėjas stūgauja kaminuose ir išbėgėjės pažemiu blaško nukritusius lapus. Neperžvelgiama tamša slepia nuo užsivertusių praeivių takelių, o žvarbus šiaurys lygtiniai stengiasi įstumti į telkšančias balas. Ir vis dėlto, nepaisydamis darganos, giliai įtraukę galvas į apikakles, žmonės atkakliai skuba į mirkšinčius žiburius. Prisiartinus pasigirsta vėjo plėšmos muzikos, dainų garsai.

— Pradedam, — sako meno vadovė Janina Simanavičiūtė. Muzikantas ištempia armonikos dumplės, ir, vėl ištisą savaitę apmirusio ar kai kurį va, kiek... — pertraukia

Kai prieš trejus metus Kiviškių kultūros namų meno vadovė komjaunuolė Janina Simanavičiūtė pirmą kartą pravėrė kultūros namų duris, čia buvo tušti kambariai, pagyvėjantys tik šeštadieniais, kada susirinkdavo pašokti apylinkės jaunimas. Sokiai neretai buvo lydimi įsigėrusių chuliganų muštynėmis. Praeidavo šeštadienis ar sekadienis, ir

...Mykolas ir Silvestras sėdi ant suartos ežios. Vai-

kinų rankose bloknôtėliai:

— Pielę pertraukėlė... Rudeninio arimo planą viršiom... Į laikraščius reikia parašyti, tegu visas rajonas žino, kaip dirba mūsų mechanizatorių!

— Antai, aname sklype bulvės, kaip peniukšliai. Po

20 tonų iš hektaro priekam, — pranešė prieš savaitę Antanas Cicénas.

Būna ir rūpesčių: vyras kaip mūras tasai Jaraslas Augulis, kai kur net patį brigadininką pralenkė — sukūrė šeimą. O šiandien, žiūrėk, vėl prie darbo

kalais ir nemato dykaduno išaujančio sūnaus.

Iš rudens ruoškimės kukurūzų séjai

SVARBIAUSIA — gerai patreštai ir įdirbtai žemė

Mūsų tarybinio ūkio Juljanavos skyriaus darbininkai silosiu šiaisiai metais augino 8 hektarus kukurūzų. Mėšlas buvo išvežtas žiemės iš hektaro gavome vidutiniškai po 250—270 cnt. Nors, palyginus su priešais ankstesniais metais, pažanga nemaža, tačiau pilnai aukštojoje mokykloje.

Leokadija Pupeikytė nesenai grįžo iš Vilniaus su

džiugia žinia — ji Valstybino V. Kapsuko v. universiteto, Gamtos mokslų fakulteto neakivaizdinio skyriaus

studentė. Dirbs ir mokysis kartu. Dar dvi jos draugės Vilė Mačiulskytė ir Aldona Andrijauskaitė irgi ruošiasi studijoms. Viena pasirinko lietuvių kalbą, kitą traukia agronomo darbas.

Tiktais dabar nereikia slapstytis, visi sutinka ji ir jo draugus išsiestomis rankomis.

— Abiturientų brigada jau nuo praėjusių metų kovo už komunistinio darbo brigados vardą, — džiaugiasi pirmininkas A. Bagdonas.

— Ir tai ypač džiugina darbar, kai švenčiame 41-ąsias

laimingai mūsų dienų jau-

vežime po 15—20 tonų mėšlo, atrodo, laika suarėme dirbas, bet tokio efekto negavome. Kukurūzai neišaugo tokie, kokių tikėjomės.

Pastebėjau ir tokį reiškinį. Vienodas dirvožemis, vienodai į hektarą išvežta organinių trąšų, vienodai dirva apšviečiama saulės, bet kukurūzai vienose vietose išaugo aukštesni, lapotesni, o

skankais metais mūsų skyrius, siekdamas sudaryti tvirtesnę pašarų bazę tarybinio ūkio gyvuliams, kukurūzų plotus padidins dvigubai. Jau dabar turime numatę žemės plotus, kur sėsime kukurūzus. Tai daugumoje buvę bulvienos ir daržai. Vien gerais priešėliais daugiau nebeprasti.

Kukurūzų séjai ruošiamės daugiau nebeprasti. I jiems skirtus plotus jau išvežeme

120 tonų gero mėšlo. Juo patreštėme 6 hektarus. Sis plotas jau ir suartas. Likui

siųjų 10 hektarų iš rudens patreštai neturime galimybės: neužtenka mėšlo. Da-

bard ūkį suarėme, o trėšime pavasarij. Tam mes jau turime paruošę apie 200 tonų durpių ir gaminsime mėšlo-durpių pūdinį, maišydami su fosforo miltais.

Jeigu šiaisiai metais kukurūzams mums trūko mineralinių trąšų, tai sekantiems metams jau dabar turime atsargas. Mūsų skyriaus žmonės ateinančiais metais kukurūzų žaliosios masės derlių pasiryžę gauti ne mažesnį, kaip po 400 cent.

— Nedaryk gėdos atsar-

žių, — neužtenka mėšlo. Dabar ūkį suarėme, o trėšime pavasarij. Tam mes jau turime paruošę apie 200 tonų durpių ir gaminsime mėšlo-durpių pūdinį, maišydami su fosforo miltais.

Jeigu šiaisiai metais kukurūzams mums trūko mineralinių trąšų, tai sekantiems metams jau dabar turime atsargas. Mūsų skyriaus žmonės ateinančiais metais kukurūzų žaliosios masės derlių pasiryžę gauti ne mažesnį, kaip po 400 cent.

K. Antanauskas

Stelmužės tarybinio ūkio Juljanavos skyriaus ūkvedys

VAIKINAI IŠ MŪSŲ KOLŪKIO...

(Atkelta iš 1 psl.).

paskutinius hektarus kasa, linus pakelia, o vyrai vieną kūlėjų brigadą sudarė. Stai ir važiuojo į pirmąją, pas Sumaną... Iškulsim ten, pa-

suksim į antrąją.

Toliau vaikinas girdė organizaciją artelėje: nestovi pas juos žmonės dyki, ir apie savo brigadininką Zemės ūkio akademiję.

— Prieš porą metų iš arnijos grijo... Nėjo lengvo darbo ieškoti. Dirbo su vienais... Pastebėjo darbštų vyrų kolūkio valdyba, vietoje susirgusio brigadininko išrinko. Prie Vozgelevičiaus brigada geriau sekasi.

Mažiausiai vaikinas kal-

bėjo apie sāvę. Ir tik iš kūlėjų tekė sužinoti, kad tai — Antanas Balsys, tas pats, kuriam brandos atestatas — ne kliūtis sėstis ant javapiūvės, kuris dirba iš apie mokslą nepamiršta — studijuos neakivaizdiniu būdu mechanizaciją Zemės ūkio akademijoje.

— Neišmano nieko tie apie mus, mechanizatorius!

Traktorininkui Cerniauskui — vienas rūpestis: suartai kuo daugiau hektaru.

O prikabinėtojai už kokybę atsakingi. Pakels plūgus ne viejoje — paviršiumi nusliauš, dirva liks neišpureinta, sileis per giliai — smėlių išvers, juodžemį palaidos.

Koks iš manęs bus

specialistas, — kalba Antanas Balsys savo draugams, — jei nežinosiu, kaip reikiā techniką valdyti. O čia, kolūky, pasireikšti yra kur.

Kas gi sako, kad prikabinėtojai darbas nereikšmingas ir antræilis?

Mykolas Sinkevičius aukštai laiko pakeltą galvą:

— Neišmano nieko tie apie mus, mechanizatorius!

Traktorininkui Cerniauskui — vienas rūpestis: suartai kuo daugiau hektaru.

O prikabinėtojai už kokybę atsakingi. Pakels plūgus ne viejoje — paviršiumi nusliauš, dirva liks neišpureinta, sileis per giliai — smėlių išvers, juodžemį palaidos.

Išeina, kad Mykolas — tarisi agronomo pavaduotojas, žmogus, kuris įgyvendina agrotechniką.

Agrotechnika — mokslas, ir prie jo be septynių klasių išsilavinimo neprieisei. O dar žmonės sako: „Et, kas iš tų prikabinėtojų!“

Ateis laikas, traktoriai

dirbs be prikabinėtojų, Mykolas ir jo draugai jau bus traktorininkais. O kol kas—

jie žino savo vietą gyvenime.

...Mykolas ir Silvestras sėdi ant suartos ežios. Vai-

kinų rankose bloknôtėliai:

— Pielę pertraukėlė...

Zmonės Viktorui prikai-gelevičiui pasibarti:

— Nedaryk gėdos atsar-

žių, — neužtenka mėšlo. Dabar ūkį suarėme, o trėšime pavasarij.

— Ką, aš į miestą nebė-

gau, — atšauna Augulis.

— I miestą nebėgai, tas tiesa. Bet ir dirbk, kaip pri-

kalų va, kiek... — pertraukia

Kaip būtų gerai, kad kiekvienas brigadininko žo-

dis pasiektų ausis tų, ku-

riems jie skirti!

* * *

Ir gėlių lysvėje dygsta piktžolės. Marytės Melnikai- tės vardo kolūkio atsarginių gvardijoje nežengia koja kojon su kitais Romualdas Sumanas. Vaikinas bevelija prieš Saulę pasnausti... Tė-

vas — brigadininkas, pernelyg užsiémės ūkiniai rei- neišėjo.

Nemalonu, bet reikia Voz-

(Nukelta į 4 psl.).

